Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2014*

«Προδικαστική παραπομπή — Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Ευθύνη λόγω ελαττωματικού προϊόντος — Προϊόν που παρήχθη σε ένα κράτος μέλος και πωλήθηκε σε άλλο κράτος μέλος — Ερμηνεία της έννοιας "τόπος όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός" — Τόπος όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός»

Στην υπόθεση C-45/13,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) με απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2012, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 28 Ιανουαρίου 2013, στο πλαίσιο της δίκης

Andreas Kainz

κατά

Pantherwerke AG,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, πρόεδρο τμήματος, M. Safjan (εισηγητή) και J. Malenovský, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Jääskinen

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— ο A. Kainz, εκπροσωπούμενος από τον K. Kozák, Rechtsanwalt,

— η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον A. Posch,

— η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vláčil,

— η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από την S. Brighouse, επικουρούμενη από την S. Lee, barrister,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους W. Bogensberger και A.-M. Rouchaud-Joët,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του A. Kainz, κατοίκου Salzbourg (Αυστρία), και της εταιρίας Pantherwerke AG, της οποίας η έδρα βρίσκεται στη Γερμανία, με αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως για ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων την οποία άσκησε ο A. Kainz κατόπιν ατυχήματος που υπέστη στη Γερμανία με ποδήλατο παραχθέν στο εν λόγω κράτος μέλος από την εταιρία Pantherwerke AG, αλλά αποκτηθέν από κατάστημα στην Αυστρία.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 44/2001

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 11, 12 και 15 του κανονισμού 44/2001 προβλέπουν τα εξής:

«(2) Ορισμένες διαφορές μεταξύ των εθνικών κανόνων για τη δικαιοδοσία και την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων δυσχεραίνουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Είναι ουσιώδης η θέσπιση διατάξεων σχετικά με την ενοποίηση των κανόνων σύγκρουσης δικαιοδοσίας στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις καθώς και σχετικά με την απλούστευση των διατυπώσεων για την ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων κρατών μελών που δεσμεύονται από τον ανά χείρας κανονισμό.

[...]

(11) Οι κανόνες δικαιοδοσίας πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό βαθμό προβλεψιμότητας και να βασίζονται στην αρχή της γενικής δωσιδικίας της κατοικίας του εναγομένου και η δωσιδικία αυτή πρέπει να ισχύει πάντοτε, εκτός από μερικές συγκεκριμένες περιπτώσεις όπου το επίδικο αντικείμενο ή η αυτονομία των μερών δικαιολογεί άλλο συνδετικό παράγοντα. Η κατοικία των νομικών προσώπων πρέπει να καθορίζεται αυτοτελώς ώστε να αυξάνεται η διαφάνεια των κοινών κανόνων και να αποφεύγονται οι συγκρούσεις δικαιοδοσίας.

(12) Η δωσιδικία της κατοικίας του εναγομένου πρέπει να συμπληρωθεί από εναλλακτικές δωσιδικίες που θα ισχύουν λόγω του στενού συνδέσμου μεταξύ του δικαστηρίου και της διαφοράς ή για τη διευκόλυνση του έργου της δικαιοσύνης.

[...]

(15) Για λόγους αρμονικής απονομής της δικαιοσύνης θα πρέπει να ελαχιστοποιηθεί η πιθανότητα παράλληλης εκδίκασης μιας υπόθεσης και να αποφεύγεται η έκδοση ασυμβιβάστων αποφάσεων σε δύο κράτη μέλη. [...]»

4 Τα άρθρα 2 έως 31 του κανονισμού αυτού, τα οποία περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο ΙΙ αυτού, αφορούν τους κανόνες δικαιοδοσίας.

5 Το τμήμα 1 του κεφαλαίου αυτού, με τίτλο «Γενικές διατάξεις», περιλαμβάνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, το οποίο ορίζει τα εξής:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.»

6 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, περιλαμβανόμενο στο ίδιο τμήμα, έχει ως κατωτέρω:

«Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 έως 7 του παρόντος κεφαλαίου.»

7 Το άρθρο 5, σημείο 3, του ιδίου κανονισμού περιλαμβάνεται στο υπό τον τίτλο «Ειδικές δικαιοδοσίες» τμήμα 2 του κεφαλαίου του ΙΙ. Το άρθρο αυτό ορίζει τα εξής:

«Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος:

[...]

3) ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός».

Ο κανονισμός (ΕΚ) 864/2007

8 Κατά την αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού (ΕΚ) 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές («Ρώμη ΙΙ») (ΕΕ L 199, σ. 40):

«Το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής και οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να συνάδουν προς τον κανονισμό [44/2001] και προς τα νομοθετήματα σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.»

9 Ο κανονισμός αυτός ορίζει στο άρθρο 5, με τίτλο «Ευθύνη λόγω ελαττωματικού προϊόντος», ότι:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4, παράγραφος 2, οι εξωσυμβατικές ενοχές οι οποίες οφείλονται σε ζημία λόγω ελαττωματικού προϊόντος διέπονται από:

α) το δίκαιο της χώρας στην οποία ο ζημιωθείς είχε τη συνήθη κατοικία του κατά τον χρόνο επέλευσης της ζημίας, εάν το προϊόν διετίθετο στην αγορά της εν λόγω χώρας, ή ελλείψει τούτου·

β) το δίκαιο της χώρας στην οποία αποκτήθηκε το προϊόν, εάν το προϊόν διετίθετο στην αγορά της εν λόγω χώρας, ή ελλείψει τούτου·

γ) το δίκαιο της χώρας στην οποία επήλθε η ζημία, εάν το προϊόν διετίθετο στην αγορά της εν λόγω χώρας.

Πάντως, εφαρμόζεται το δίκαιο της χώρας της συνήθους διαμονής του φερομένου ως υπαιτίου, εφόσον αυτός δεν μπορούσε ευλόγως να προβλέψει τη διάθεση στην αγορά του συγκεκριμένου προϊόντος, ή προϊόντος του αυτού τύπου, στη χώρα της οποίας το δίκαιο είναι εφαρμοστέο δυνάμει των στοιχείων α′, β′ ή γ′.

2. Εάν, από το σύνολο των περιστάσεων, συνάγεται ότι η αδικοπραξία εμφανίζει προδήλως στενότερο σύνδεσμο με άλλη χώρα, από εκείνη που ορίζεται στην παράγραφο 1, εφαρμοστέο είναι το δίκαιο αυτής της άλλης χώρας. Ο προδήλως στενότερος δεσμός με άλλη χώρα θα μπορούσε να βασίζεται ιδίως σε προϋπάρχουσα σχέση μεταξύ των μερών, όπως σύμβαση, η οποία συνδέεται στενά με την εν λόγω αδικοπραξία.»

Η οδηγία 85/374/ΕΟΚ

10 Το άρθρο 11 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων (ΕΕ L 210, σ. 29), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 1999/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1999 (ΕΕ L 141, σ. 20), ορίζει ότι:

«Τα κράτη μέλη θα λάβουν νομοθετικά μέτρα ώστε τα δικαιώματα που η οδηγία αυτή παρέχει στον ζημιωθέντα να παραγράφονται μετά πάροδο δέκα ετών από την ημερομηνία κατά την οποία ο παραγωγός έθεσε σε κυκλοφορία το συγκεκριμένο προϊόν που προξένησε τη ζημία, εκτός εάν, στο μεταξύ, ο ζημιωθείς στράφηκε δικαστικά κατά του παραγωγού.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

11 Η Pantherwerke AG είναι εταιρία με έδρα στη Γερμανία η οποία κατασκευάζει και διαθέτει στην αγορά ποδήλατα. Ο A. Kainz, κάτοικος Salzbourg, αγόρασε στις 3 Νοεμβρίου 2007, από τη Funbike GmbH, εταιρία εγκατεστημένη στην Αυστρία, ποδήλατο παραχθέν από την Pantherwerke AG. Στις 3 Ιουλίου 2009, ενώ μετακινούνταν με το ποδήλατο αυτό στη Γερμανία, ο A. Kainz έπεσε και λόγω της πτώσεως αυτής τραυματίσθηκε.

12 Ο A. Kainz στράφηκε κατά της Pantherwerke AG, ενώπιον του Landesgericht Salzburg, στηριζόμενος στην ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων, ζητώντας να του καταβληθεί το ποσό των 21 200 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, καθώς και να αναγνωρισθεί η ευθύνη της εταιρίας αυτής για τις μελλοντικές ζημίες από το ατύχημα. Κατά τον A. Kainz, η πτώση του προκλήθηκε από το γεγονός ότι οι άκρες της περόνης ξεβιδώθηκαν από το ζύγωμα τροχού του ποδηλάτου. Η Pantherwerke AG, ως παραγωγός εταιρία του προϊόντος, ευθυνόταν για το εν λόγω κατασκευαστικό ελάττωμα.

13 Ο A. Kainz επικαλείται προς θεμελίωση της δικαιοδοσίας του αιτούντος δικαστηρίου το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001. Ο τόπος όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός βρίσκεται στην Αυστρία διότι το ποδήλατο τέθηκε σε κυκλοφορία στη χώρα αυτή, υπό την έννοια ότι στον τόπο αυτό τέθηκε στη διάθεση του τελικού καταναλωτή μέσω συστήματος εμπορικής διανομής.

14 Η Pantherwerke AG αμφισβητεί τη διεθνή δικαιοδοσία των αυστριακών δικαστηρίων. Κατά την άποψή της, ο τόπος όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός βρίσκεται στη Γερμανία. Αφενός, η παραγωγική διαδικασία του προϊόντος έλαβε χώρα στη Γερμανία και, αφετέρου, το προϊόν τέθηκε σε κυκλοφορία εντός του εν λόγω κράτους μέλους, με την αποστολή του προϊόντος αυτού από την έδρα της συγκεκριμένης εταιρίας.

15 Τα επιληφθέντα της ασκηθείσας από τον A. Kainz αγωγής δικαστήρια της ουσίας την απέρριψαν λόγω ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας, τόσο σε πρώτο όσο και σε δεύτερο βαθμό.

16 Επιληφθέν κατόπιν αναιρέσεως («Revision»), το αιτούν δικαστήριο κρίνει απαραίτητη τη διευκρίνιση της έννοιας του τόπου όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός στην περίπτωση ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων.

17 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Oberster Gerichtshof αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα ερωτήματα:

«1) Έχει η φράση "τόπος όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός", η οποία περιέχεται στο άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού [44/2001], στην περίπτωση της ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, την έννοια

α) ότι ο τόπος του ζημιογόνου γεγονότος ("Handlungsort") είναι ο τόπος της έδρας του παραγωγού,

β) ότι ο τόπος του ζημιογόνου γεγονότος ("Handlungsort") είναι ο τόπος της θέσεως του προϊόντος σε κυκλοφορία,

γ) ότι ο τόπος του ζημιογόνου γεγονότος ("Handlungsort") είναι ο τόπος όπου ο χρήστης αγόρασε το προϊόν;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, υπό στοιχείο β':

α) Τίθεται το προϊόν σε κυκλοφορία όταν έχει εξέλθει της παραγωγικής διαδικασίας που εφαρμόζει ο παραγωγός και έχει εισέλθει σε διαδικασία εμπορικής κυκλοφορίας, στο πλαίσιο της οποίας προτείνεται, ως έχει, στο κοινό προς χρήση ή ανάλωση;

β) Τίθεται το προϊόν σε κυκλοφορία, όταν διανέμεται, στο πλαίσιο οργανωμένου συστήματος διανομής, στους τελικούς καταναλωτές;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

18 Με τα προδικαστικά ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν την ερμηνεία του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001, σε περίπτωση επικλήσεως ευθύνης παραγωγού λόγω ελαττωματικού προϊόντος, ώστε να προσδιορισθεί ο τόπος όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός.

19 Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, οι διατάξεις του κανονισμού 44/2001 πρέπει να ερμηνεύονται αυτοτελώς, λαμβανομένων υπόψη του συστήματος και των σκοπών του (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 2009, C-189/08, Zuid-Chemie, Συλλογή 2009, σ. I-6917, σκέψη 17, και της 3ης Οκτωβρίου 2013, C-170/12, Pinckney, σκέψη 23).

20 Ακολούθως πρέπει να διευκρινιστεί ότι, καίτοι πράγματι προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού 864/2007 ότι βούληση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να διασφαλίσει τη συνέπεια μεταξύ, αφενός, του κανονισμού 44/2001 και, αφετέρου, του καθ' ύλην πεδίου εφαρμογής καθώς και των διατάξεων του κανονισμού 864/2007, εντούτοις δεν απορρέει εξ αυτού ότι οι διατάξεις του κανονισμού 44/2001 πρέπει, για τον λόγο αυτό, να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα των διατάξεων του κανονισμού 864/2007. Σε καμία περίπτωση η επιδιωκόμενη συνέπεια δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα ερμηνεία των διατάξεων του κανονισμού 44/2001 μη συνάδουσα προς το σύστημα και τους σκοπούς αυτού.

21 Επιβάλλεται συναφώς η υπόμνηση ότι το σύστημα διεθνούς δικαιοδοσίας το οποίο καθιερώνουν οι διατάξεις του τίτλου II του κανονισμού 44/2001 στηρίζεται στον βασικό κανόνα του άρθρου 2, παράγραφος 1, αυτού, σύμφωνα με τον οποίο τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους αυτού, ανεξαρτήτως της ιθαγένειας των διαδίκων. Κατά παρέκκλιση μόνον από τον γενικό κανόνα της δικαιοδοσίας των δικαστηρίων της κατοικίας του εναγομένου, οι διατάξεις του κεφαλαίου II, τμήμα 2, του κανονισμού 44/2001

προβλέπουν ορισμένους κανόνες ειδικής δικαιοδοσίας, μεταξύ των οποίων το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού αυτού (απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, C-147/12, ÖFAB, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

22 Οι εν λόγω κανόνες ειδικής δικαιοδοσίας χρήζουν στενής ερμηνείας, η οποία δεν πρέπει να βαίνει πέραν των περιπτώσεων που ρητώς προβλέπει ο κανονισμός αυτός (προπαρατεθείσα απόφαση ÖFAB, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

23 Παρά ταύτα, κατά πάγια νομολογία, στην περίπτωση κατά την οποία ο τόπος επελεύσεως του γεγονότος που δύναται να συνεπάγεται ευθύνη εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας δεν συμπίπτει με τον τόπο όπου επήλθε η εκ του γεγονότος αυτού ζημία, η έκφραση «τόπος όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός» του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 πρέπει να νοηθεί υπό την έννοια ότι αφορά τόσο τον τόπο επελεύσεως της ζημίας όσο και τον τόπο όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός, οπότε ο εναγόμενος μπορεί να εναχθεί, κατ' επιλογήν του ενάγοντος, ενώπιον του δικαστηρίου είτε του ενός είτε του άλλου τόπου (βλ., ιδίως, προπαρατεθείσες αποφάσεις Zuid-Chemie, σκέψη 23, και Pinckney, σκέψη 26).

24 Δεδομένου ότι ο προσδιορισμός ενός από τους συνδετικούς παράγοντες πρέπει να καταστήσει δυνατή την απονομή διεθνούς δικαιοδοσίας στο δικαστήριο που είναι αντικειμενικά σε καλύτερη θέση να εκτιμήσει κατά πόσο συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη θεμελίωση της ευθύνης του εναγόμενου προσώπου, ο κρίσιμος συνδετικός παράγοντας πρέπει να αναζητηθεί εντός της κατά τόπον αρμοδιότητας του επιληφθέντος δικαστηρίου (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Pinckney, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

25 Στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης δεν αμφισβητείται ότι το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αποκλειστικώς το ζήτημα του προσδιορισμού του τόπου όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός.

26 Το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί συναφώς ότι ο τόπος αυτός, σε περίπτωση ευθύνης λόγω ελαττωματικού προϊόντος, βρίσκεται εκεί όπου έλαβε χώρα το γεγονός που έβλαψε το ίδιο το προϊόν (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, προπαρατεθείσα απόφαση Zuid-Chemie, σκέψη 27). Κατ' αρχήν, τούτο συμβαίνει στον τόπο παραγωγής του επίμαχου προϊόντος.

27 Καθόσον η εγγύτητα με τον τόπο όπου έλαβε χώρα το γεγονός που έβλαψε το ίδιο το προϊόν διευκολύνει, ιδίως λόγω της δυνατότητας συγκεντρώσεως στον τόπο αυτό των αποδεικτικών μέσων για την τεκμηρίωση του επίμαχου ελαττώματος, την αποτελεσματική οργάνωση της δίκης και, συνακόλουθα, την ορθή απονομή της δικαιοσύνης, η απονομή διεθνούς δικαιοδοσίας στο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος αυτός συνάδει προς τον λόγο υπάρξεως της ειδικής διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001, ήτοι την ύπαρξη ενός ιδιαιτέρως στενού συνδέσμου μεταξύ της διαφοράς και του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, προπαρατεθείσες αποφάσεις Zuid-Chemie, σκέψη 24, και Pinckney, σκέψη 27).

28 Η απονομή διεθνούς δικαιοδοσίας στο δικαστήριο του τόπου παραγωγής του επίμαχου προϊόντος ανταποκρίνεται περαιτέρω στην επιταγή για προβλεψιμότητα των κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας, στο μέτρο που τόσο ο εναγόμενος παραγωγός όσο και ο ενάγων να δύνανται ευλόγως να προβλέψουν ότι το δικαστήριο αυτό θα είναι το καταλληλότερο για να αποφανθεί επί διαφοράς που αφορά μεταξύ άλλων τη διαπίστωση ελαττώματος του εν λόγω προϊόντος.

29 Επιβάλλεται, κατά συνέπεια, η διαπίστωση ότι, σε περίπτωση επικλήσεως της ευθύνης παραγωγού λόγω ελαττωματικού προϊόντος, ο τόπος όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός είναι ο τόπος παραγωγής του επίμαχου προϊόντος.

30 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα του A. Kainz κατά το οποίο η ερμηνεία της ειδικής διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας πρέπει να λαμβάνει υπόψη, εκτός από το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, το συμφέρον του ζημιωθέντος παρέχοντάς του τη δυνατότητα να ασκήσει την αγωγή του ενώπιον δικαστηρίου του κράτους μέλους της κατοικίας του, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

31 Το Δικαστήριο όχι μόνον έχει ήδη κρίνει ότι το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 δεν αποσκοπεί στην ενίσχυση της προστασίας του ασθενέστερου διαδίκου (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2012, C-133/11, Folien Fischer και Fofitec, σκέψη 46), αλλά περαιτέρω επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η προτεινόμενη από τον A. Kainz ερμηνεία, κατά την οποία ο τόπος όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός είναι ο τόπος όπου το επίμαχο προϊόν μεταβιβάσθηκε στον τελικό καταναλωτή ή στον μεταπωλητή, δεν διασφαλίζει ότι ο εν λόγω καταναλωτής μπορεί να προσφύγει, σε κάθε περίπτωση, ενώπιον των δικαστηρίων της κατοικίας του, καθώς ο τόπος αυτός μπορεί να βρίσκεται αλλού, ακόμη και σε άλλη χώρα.

32 Σε κάθε περίπτωση, η ενδεχόμενη αδυναμία αποδείξεως, κατ' εφαρμογήν αντικειμενικών κριτηρίων για την ερμηνεία του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001, της διεθνούς δικαιοδοσίας δικαστηρίου του κράτους μέλους όπου έχει την κατοικία του ο ενάγων συνάδει προς τον υπομνησθέντα στη σκέψη 21 της παρούσας αποφάσεως γενικό κανόνα της διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων της κατοικίας του εναγομένου.

33 Κατόπιν των ανωτέρω, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση επικλήσεως της ευθύνης παραγωγού λόγω ελαττωματικού προϊόντος, ο τόπος όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός είναι ο τόπος παραγωγής του επίμαχου προϊόντος.

Επί των δικαστικών εξόδων

34 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση επικλήσεως της ευθύνης παραγωγού λόγω ελαττωματικού προϊόντος, ο τόπος όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός είναι ο τόπος παραγωγής του επίμαχου προϊόντος.

(υπογραφές)